

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ

បទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យា

បច្ចេកទេសធ្វើមេស្ត័រដ្យូត

រៀបចំដោយ នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
សហការជាមួយ មន្ទីរកសិកម្ម ខេត្តបាត់ដំបង
ឧបត្ថម្ភដោយ គំរោងការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មកម្ពុជា-អូស្ត្រាលី

រៀបរៀងដោយ: លោក ម៉ុង ឌុន ឌុន
មន្ទីរកសិកម្ម ខេត្តបាត់ដំបង
ទូរស័ព្ទ: ០៩២៧៤២៤៧៩
អ៊ីម៉ែល: otebtb@online.com.kh

កាលបរិច្ឆេទ: ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

© រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង: គ្រប់បទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យា (បអប) ទាំងអស់រួមទាំងឯកសារនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ហើយសំរេចផ្តល់អោយនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មធ្វើជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ។ រាល់សំណើសុំផលិត បន្ថែមត្រូវសុំការអនុញ្ញាតសិទ្ធិជាមុន ពីនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ។

បុព្វកថា

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ក្រោមកិច្ចសហការគាំទ្រពីទីភ្នាក់ងារអូស្ត្រាលីសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ អន្តរជាតិ (AusAID) តាមរយៈគម្រោងការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម កម្ពុជា-អូស្ត្រាលី ជំហានទី២ (២០០១-២០០៦) ដែល មានគោល ដៅពង្រឹងស្ថាប័ន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនៅកម្ពុជា បានខិតខំយ៉ាងពេញទំហឹងដើម្បីធ្វើការពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយ កសិកម្ម ការរៀបចំកសាងផែនការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មស្របតាមគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជ រដ្ឋាភិបាលតាមរយៈការវិភាគប្រព័ន្ធក្សេត្រ-បរិស្ថានផ្ទះកំប៉ុងស្អាត និងបានចងក្រងជាបទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យានេះឡើង ។

បទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យានេះបានចងក្រងដោយអ្នកជំនាញឯកទេស (Subject Matter Specialist) នឹងត្រូវបាន ឆ្លងការពិនិត្យ ពិគ្រោះយោបល់ និងឯកភាពយល់ព្រមពីគណៈកម្មការបច្ចេកទេសដែលមានសមាសភាពមកពីនាយកដ្ឋាន ជំនាញនានា នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត។ ឯកសារដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ គឺជាឯកសារគោលដែលពិពណ៌នាអំពី ព័ត៌មាន បច្ចេកទេស វិធីសាស្ត្រ នីតិវិធី និងផែនការថវិកាចំណាយសម្រាប់ជួយដល់ មន្ត្រីកសិកម្មស្រុក និងភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិនៅមូលដ្ឋាននានាយកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល និងផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេស ថ្មីៗ ក្នុងបំណងផ្ទេរចំណេះដឹង ព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្មតាមគ្រប់រូបភាពឱ្យបានជ្រួតជ្រាបដល់ប្រជាកសិករ និង ផលិតករ ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់មានសក្តានុពលភាពស្របតាមលក្ខខណ្ឌភូមិសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងតម្រូវការចាំបាច់ជាក់លាក់នៅ មូលដ្ឋាន ។

ដូច្នេះបទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យានេះ មានសារៈប្រយោជន៍ជារួមសម្រាប់មន្ត្រីកសិកម្មខេត្ត-ក្រុង យកទៅប្រើប្រាស់ ក្នុងការចូលរួមដោះស្រាយបញ្ហាចំពោះមុខ ដែលប្រជាកសិករយើងកំពុងប្រឈមមុខនៅក្នុងការធ្វើផលិតកម្មកសិកម្ម ពិពិធកម្ម កសិកម្ម ដើម្បីធានាសន្តិសុខស្បៀង និងបង្កើនប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ ជាពិសេសរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ស្របតាម យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ គាំទ្រនូវឯកសារបទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យានេះ ដែលជាឯកសារគោល សម្រាប់មន្ត្រីកសិកម្មស្រុក ខេត្ត-ក្រុង អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិនានានៅមូលដ្ឋាន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់យក ទៅអនុវត្តក្នុងការផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកវិទ្យាដល់ប្រជាកសិករនៅជនបទឱ្យទូលំទូលាយនិងទទួលបានផ្លែផ្កាល្អប្រសើរប្រកបដោយកិត្តិយស ។

រដ្ឋមន្ត្រី

អាម្ពកថា

ពាក្យពេញនៃ បអប គឺ “បទដ្ឋានអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យា” ។ បអប ពន្យល់ពីរបៀបអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីជួយដោះស្រាយបញ្ហាផ្នែកកសិកម្មរបស់កសិករ។ បអប ផ្តល់នូវព័ត៌មានបទដ្ឋាន និងសំភារៈសម្រាប់ឱ្យមន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យានេះទៅកសិករ។ គោលគំនិតនៃបអប គឺដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដល់ឃុំ ស្រុក និងខេត្តនៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ បអប ត្រូវបានគេសរសេរសម្រាប់អោយមន្ត្រីផ្សព្វផ្សាយ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងផ្នែកផ្សេងៗទៀត ដែលបំរើការនៅក្នុងវិស័យអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម នៅតាមមូលដ្ឋានប្រើប្រាស់។ បអប មានលក្ខណៈដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- អាចបត់បែនបាន-បអប អាចយកទៅអនុវត្តបាននៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- សាមញ្ញ-បអប អាចប្រើប្រាស់បានដោយគ្រប់ផ្នែកដែលបំរើការនៅតាមមូលដ្ឋាន
- ងាយយល់-ងាយស្រួលក្នុងការផ្តល់នូវព័ត៌មានសំខាន់ៗ

បអប ត្រូវបានកំណត់អាទិភាពដោយផ្អែកទៅតាមបញ្ហាផ្នែកកសិកម្មសំខាន់ៗរបស់កសិករតាមរយៈប្រភពជាច្រើនដូចជា ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានរបស់នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម (FSMIS) ដែលផ្តល់នូវព័ត៌មានសំខាន់ៗ របស់កសិករ។ បញ្ហាផ្នែកកសិកម្មរបស់កសិករត្រូវបានគេវិភាគតាមរយៈការវិភាគប្រព័ន្ធក្សេត្រ-បរិស្ថាន ថ្នាក់ឃុំ (AEA) នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ បអប មាននៅតាមស្ថាប័ននានា ដូចខាងក្រោម:

• វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវជាតិ	• កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយ
• ក្រុមកសិករ	• ម្ចាស់ជំនួយ
• អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល	• ផ្នែកឯកជន
• ទីភ្នាក់ងារស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិ	

បអប ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។ បអប ត្រូវបានសរសេរដោយអ្នកឯកទេសដែលមានបទពិសោធន៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ដូច្នេះ បអប ផ្តល់នូវបទពិសោធន៍ល្អៗសម្រាប់អនុវត្តបច្ចេកវិទ្យា។ បអប ត្រូវបានឆ្លងកាត់ការត្រួត ពិនិត្យរបស់ក្រុមការងារ បអប បន្ទាប់មកអនុម័ត និងអនុញ្ញាតដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ សម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅតាមមូលដ្ឋាន។

បច្ចេកទេសធ្វើមេន្តរដ្ឋិត

១. សេចក្តីផ្តើម	Error! Bookmark not defined.
១.១ មិសេស	Error! Bookmark not defined.
១.២ តម្រូវការបច្ចេកទេស	Error! Bookmark not defined.
២. គោលការណ៍បច្ចេកទេស	3
២.១ ការរៀនសូត្រសម្រាប់សិស្ស (បណ្តាញ) ធ្វើមេន្តរដ្ឋិត	3
២.១.១ របៀបរៀនសូត្រសម្រាប់សិស្ស	3
២.១.២ វិធីរៀនសូត្រសម្រាប់សិស្ស	4
២.១.៣ របៀបធ្វើសូត្រ	4
២.១.៤ របៀបចម្រើនបច្ចេកទេសសម្រាប់សិស្ស	6
២.១.៥ របៀបធ្វើ អ្នកស្តី	7
២.២ របៀបបំបាត់ជាតិការសិក្សាសម្រាប់សិស្ស	7
២.៣ វិធីធ្វើមេន្តរដ្ឋិតសម្រាប់សិស្ស	11
២.៣.១ របៀបធ្វើមេន្តរដ្ឋិត	11
២.៣.២ របៀបធ្វើមេន្តរដ្ឋិត	Error! Bookmark not defined.
២.៣.៣ របៀបធ្វើមេន្តរដ្ឋិត	12
២.៣.៤ វិធីធ្វើសូត្រសម្រាប់សិស្ស ធ្វើមេន្តរដ្ឋិត	13
២.៣.៥ របៀបចម្រើនបច្ចេកទេសសម្រាប់សិស្ស	14
២.៣.៦ វិធីបញ្ជូនមេន្តរដ្ឋិតចេញពីក្នុងកម្រិត	16
២.៣.៧ វិធីបញ្ជូនមេន្តរដ្ឋិតចេញពីក្នុងកម្រិត	17
២.៣.៨ ការតែតា	18
២.៣.៩ ការប្រើប្រាស់	19
២.៤ លក្ខណៈនៃមេន្តរដ្ឋិតសម្រាប់សិស្ស	19
២.៤ ការវិភាគលទ្ធផល	20
ផ្នែកចម្រើន (ចំណាយចេញ)	20
ផ្នែកចម្រើន (ចំណាយចេញ)	20
ការវិភាគលទ្ធផលក្នុងការធ្វើមេន្តរដ្ឋិតសម្រាប់សិស្ស ១២០ កញ្ចប់	21
៣. វិធីសាស្ត្រសម្រាប់សិស្ស	Error! Bookmark not defined.
៣.១ ការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសសម្រាប់សិស្ស	25
៤. គោលការណ៍	Error! Bookmark not defined.

បច្ចេកទេសផលិតមេស្ត័រផ្សិតចំបើង និងមេស្ត័រផ្សិតអំបោះ

១-សេចក្តីផ្តើម

ទោះបីជាផលិតកម្មផ្សិតត្រូវបានអនុវត្តតាំងពីបូរណកាលមកក៏ដោយ តែលទ្ធផលដែលទទួលបានពុំត្រូវបានបំពេញ តម្រូវការសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះឡើយ ។ ការអនុវត្តជាលក្ខណៈបែបបូរណដែលភាគច្រើនបានពឹងទៅលើធម្មជាតិធ្វើ អោយផលិតកម្មផ្សិតទទួលបាននូវទិន្នផលទាបនិងពុំមានស្ថេរភាព ។

ផ្សិតជាប្រភេទរុក្ខជាតិម្យ៉ាងដែលមានអាហាររូបត្ថម្ភខ្ពស់ ហើយព្រមទាំងផ្តល់ផលប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើនដល់មនុស្ស ។ ផ្សិតផ្សំឡើងដោយសារធាតុរ៉ែសំខាន់ៗជាងសាច់ពណ៌ក្រហម មានសារធាតុខ្លាញ់តិចព្រមទាំងជាប្រភពមួយនៃ ប្រូតេអ៊ីន ។ តាមការស្រាវជ្រាវនៃវេជ្ជសាស្ត្របានបង្ហាញអោយឃើញថា ផ្សិតមានសារធាតុសំខាន់ៗដូចជា Eritadenine, ជាដើមដែល ជួយការពារការបង្កើនជាតិខ្លាញ់នៅក្នុងសរសៃឈាម ។

ផ្សិតដុះលូតលាស់នៅក្នុងបរិស្ថានធម្មជាតិសើម, មិនស្ងួតឬក្រៀម។ កត្តាដទៃទៀតដូចជា សីតុណ្ហភាព, ពន្លឺ, ប្រភេទពូជនិងវិធីសាស្ត្រនៃការដាំដុះក៏មានសារៈសំខាន់ណាស់ដែរ ក្នុងការធ្វើអោយប្រែប្រួលកំរិតនៃការលូតលាស់របស់ ផ្សិត។ ឧទាហរណ៍ ផ្សិតអំបោះដុះក្នុងលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុក្តៅល្មមនិងសើម, ផ្សិតត្រចៀកកណ្តុរត្រូវការអាកាសធាតុក្តៅ ចំណែកឯផ្សិតចំបើងត្រូវការលក្ខខណ្ឌសីតុណ្ហភាពកំប៉ុស្តិ៍ពុកផុយព្រមទាំងមិនត្រូវការលក្ខខណ្ឌងងឹតឡើយដើម្បីលូតលាស់បាន ប្រសើរ ។

តម្លៃទីផ្សារនៃផលិតផលផ្សិតគឺប្រែប្រួលទៅតាមរដូវ ជាពិសេសនៅក្នុងរដូវភ្លៀងធ្លាក់នៅពេលដែលលក្ខខណ្ឌធម្ម ជាតិមិនអំណោយផលនិងការដាំដុះមានលក្ខណៈពិបាក ជាទូទៅតម្លៃនៃផលិតផលផ្សិតកើនឡើង។ ដូចនេះដើម្បីឆ្លើយតប ទៅនឹងតម្រូវការទីផ្សារ និងទទួលបាននូវប្រាក់កំរៃខ្ពស់ អ្នកដាំទាំងឡាយគួរតែផ្លាស់ប្តូរនូវវិធីសាស្ត្រក្នុងការដាំដុះផ្សិត និងធ្វើ ការជ្រើសរើសនូវប្រភេទផ្សិតដែលអាចងាយស្រួលនិងសមស្របទៅនឹងរដូវកាលការដាំដុះ ។

លទ្ធផលនៃការធ្វើបង្ហាញថ្មីៗនេះស្តីពីបច្ចេកទេសនិង វិធីសាស្ត្រ ដែលផ្តោតទៅលើផលិតកម្មមេស្ត័រនិងផលិតកម្មផ្សិត បានបង្ហាញអោយឃើញថា ការដាំដុះផ្សិតដើម្បីទទួលបានប្រាក់កំរៃខ្ពស់ហើយកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើ ធម្មជាតិនោះ ជាពិសេសបើចង់បានផលិតផលផ្សិតជាដំបូងគេត្រូវផលិតមេស្ត័រជាមុនដែលផ្សំពីសារធាតុផ្សេងៗសម្រាប់ធ្វើ សំយោគទៅជាល្បាយមួយពេញលេញ ។

ទិសដៅ

- ដើម្បីផលិតមេស្ត័រផ្សិតចំបើង និង មេស្ត័រផ្សិតអំបោះសមស្របទៅនឹងបរិស្ថានជនបទ
- ដើម្បីបង្កើតឱកាសការងារក្រៅកសិដ្ឋានសម្រាប់កសិករ
- ដើម្បីបង្កើនប្រភពប្រាក់ចំណូលបន្ថែមសម្រាប់កសិករ

តម្រូវការបរិស្ថាន

- **ប៉េហាស pH**

ផ្សិតត្រូវការកំរិតប៉េហាសផ្សេងៗគ្នាភាគច្រើនដែលផ្សិតដុះលូតលាស់ល្អគឺនៅក្នុងកំរិតប៉េហាសពី៣-៧

- **សីតុណ្ហភាព**

លក្ខខណ្ឌប្រសើររបស់ផុតសម្រាប់ផ្សិត គឺវិស្វកម្មវិទ្យា ដែលដុះលូតលាស់ក្នុងសីតុណ្ហភាពជាមធ្យមពី ២០-២៥ ។

- **ពន្លឺ**

គ្មានផ្សិតណាដែលអាចផលិតចំណីអាហារបានដោយខ្លួនវាទេ ដូចនេះ វាត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើរុក្ខជាតិដែល ងាប់ ។ ដូច្នេះហើយវាមិនត្រូវការពន្លឺសម្រាប់ធ្វើរស្មីសំយោគឡើយ ជាពិសេសក្នុងដំណាក់កាលដុះលូត លាស់ នៃសរសៃស្ត្រីផ្សិតនៅពេលដែលពន្លឺទាំងនោះមានដំណើរការតិចទៅៗ ។ ភាគច្រើនប្រការដែលសម ស្របបំផុត សម្រាប់ការលូតលាស់នៃផ្សិត គឺក្នុងស្ថានភាព ឬលក្ខខណ្ឌងងឹតប៉ុន្តែពន្លឺដែលវាត្រូវការចាំបាច់ គឺនៅក្នុងដំណាក់ កាលដុះចេញរូបរាងជាផ្សិត ។

- **ខ្យល់អាកាស**

ខ្យល់អាកាសមានសារៈសំខាន់ចំពោះផ្សិតទាំងអស់ នៅក្នុងពេលដែលវាដុះលូតលាស់ក្នុងបំពង់សាក ដប ឬថង់ ប្លាស្ទិក ដែលអាចទទួលអុកស៊ីហ្សែនបានគ្រប់គ្រាន់តាមរយៈឆ្នុកសំឡី ឆ្នុកដបធ្ងរ ឬ ថង់ប្លាស្ទិក ។

- **ការស្រោចស្រព**

ក្នុងដំណាក់កាលនៃផលិតកម្មមេស្ត្រីផ្សិត បរិមាណនៃទឹក គឺ ត្រូវការតិចតួច ។ ជាទូទៅគឺត្រូវការទឹក (ទឹកបរិសុទ្ធ) ចំនួន ១ លីត្រ សម្រាប់ផ្សិតរយៗដំឡូងបារាំងជាមួយនឹងសារាយ ជាជំហានដំបូងក្នុងការ កាត់ ជាលិកាផ្នែកខាងក្នុងនៃផ្សិត សម្រាប់ការចំលងស្ត្រីផ្សិត ។ ប៉ុន្តែចំពោះការស្រោចស្រពផ្សិតដែលស្ងួត ក្នុង ដំណាក់កាលផលិតកម្មផ្សិតនោះ គឺត្រូវការប្រើប្រាស់ប្រដាប់បាញ់ទឹក ។ ការស្រោចស្រពត្រូវបានធ្វើឡើង អាស្រ័យទៅនឹងស្ថានភាពសំណើមបរិយាកាសជុំវិញ ។ ប្រសិនបើសំណើមទាបនោះ ការស្រោចស្រព គួរតែធ្វើ ការស្រោចស្រពឱ្យបានញឹកញាប់ ប៉ុន្តែចំពោះសំណើមដែលខ្ពស់ជាង ៨០% នោះ មិនត្រូវធ្វើការស្រោចស្រព ទឹកញឹកញាប់ឡើយ ។

ជាងនេះទៅទៀត ទឹកត្រូវការចាំបាច់បំផុត សម្រាប់លាយល្បាយកំប៉ុស្តិ៍ផ្សិត ។ ទឹកដែលមានគុណភាពល្អ ប្រសើរគឺទឹកដែលស្ងួតក្នុងកំរិតប៉េហាសណិត វាគួរតែមិនមែនជាអាស៊ីដ ឬ បាសខ្លាំង ហើយក៏ពុំមានសារធាតុ អំបិលខនិដ ឬ សារធាតុដែលធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់ជីវកនៃការដុះលូតលាស់របស់ផ្សិតនៅពេលដែលយើង ធ្វើការរៀបចំកំប៉ុស្តិ៍ផ្សិត (ទឹកត្រូវបានប្រើប្រាស់ ៦០-៧០%) ។

- រោងផ្សិត

រោងផ្សិតពុំត្រូវធ្វើចំពេកទេ ឬ ខ្យល់បក់ខ្លាំងអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការដុះលូតលាស់នៃផ្សិត ។ រោងផ្សិត ចំពេកអាចធ្វើឱ្យលំបាកក្នុងការសំអាត ព្រមទាំងពាក់ព័ន្ធយ៉ាងខ្លាំងទៅនឹងការកើតមានឡើងនូវជម្ងឺ ដែល អាចបំផ្លាញដល់ការលូតលាស់របស់ផ្សិត ។ ចំពោះផលិតកម្មមេស្ត័រផ្សិត មិនត្រូវការរោងធំឡើយ គឺយើងត្រូវ ការទឹកនៃផ្លែដែលមានខ្យល់គ្រប់គ្រាន់ និង មិនប៉ះពាល់ពន្លឺថ្ងៃ ។

២. គោលការណ៍បច្ចេកទេស

២.១ ការជ្រើសរើសពូជផ្សិតចំបង (បង្កាត់) ធ្វើមេស្ត័រ

ការជ្រើសរើសពូជផ្សិតចំបងសម្រាប់ធ្វើការផ្សិតគឺគេយកពូជក្រពុំ (ដុះកងពំនូកចំបងដែលដុះពីធម្មជាតិឬពូជផ្សិតចេញ ការបណ្តុះ ។ ពូជផ្សិតដែលជ្រើសរើសយក គឺគេកំណត់យកទម្ងន់ចាប់ពី៣០ ទៅ ៥០ក្រាម ផ្នែកនៃកំពូលមូកផ្សិតមានពណ៌ ប្រផេះ រលោង គ្មានជាប់ស្រា គ្មានប្រេះមាត់ចាប ។ បើពូជផ្សិតនោះមានលក្ខណៈពុំសមស្របគេមិនយកទៅធ្វើការចំបងទេ គេយកពូជណាដែលល្អ ស្អាត និងគុណភាពខ្ពស់ ។

ចំពោះផ្សិតអំបោះ ត្រូវជ្រើសរើសយកពូជណាដែលមានទំហំធំល្អ (ថ្លោសៗល្អ) មិនជាំ ឬ បាក់ ស្រស់ៗ ដែលមាន គុណភាពខ្ពស់ (មើលរូបភាពទី១) ។

រូបទី១ ពូជផ្សិតចំបងដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់យកទៅបង្កាត់

ពូជផ្សិតអំបោះដែលត្រូវយកទៅធ្វើការបង្កាត់

២.១.១ របៀបផ្សព្វផ្សាយសារាយនីដ្ឋានធារិយ

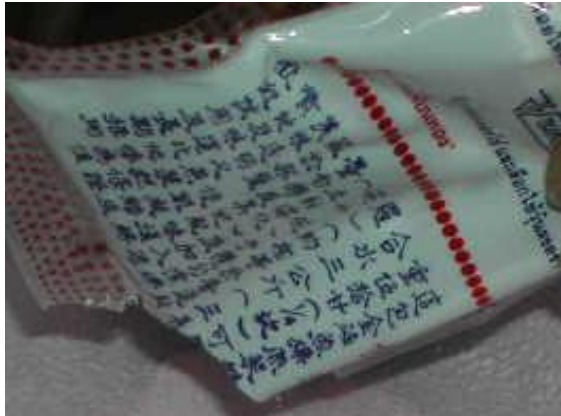
ក្នុងដំណើរការផលិតមេផ្សិតជាបឋមយើងត្រូវដឹងថា “ មេផ្សិតក៏មានតម្រូវការសារធាតុចិញ្ចឹមសម្រាប់ការវិកលូត លាស់ដែរ ។ ដូច្នេះយើងត្រូវធ្វើការផលិតនូវសារាយនីដ្ឋានជាមុនសិនពីព្រោះសារាយនីនេះគឺជាសារធាតុចិញ្ចឹមយ៉ាងសំខាន់ សម្រាប់ធ្វើអោយមេផ្សិតដុះលូតលាស់ ។

រូបមន្តនិងវត្ថុធាតុផ្សំសម្រាប់ផលិតស្បាយសារាយរួមមាន(សម្រាប់ចំនួន ១៨ ដប)

- ដំឡូងបារាំង = ២០០ ក្រាម
- ម្សៅសារាយបូហ្គាយកញ្ចប់ = ១០ ក្រាម
- គ្គុយកូស = ២០ ក្រាម
- ទឹកស្អាត (ទឹកបរិសុទ្ធ) = ១ លីត្រ

ម្សៅគ្គុយកូស

ម្សៅសារាយបូហ្គាយ(រូបត្រី)

ដំឡូងបារាំងដែលចិតរួច

២.២.២ វិធីផ្សំស្បាយសារាយពីការ៉ុត

រូបមន្តនិងវត្ថុធាតុផ្សំសម្រាប់ផលិតស្បាយសារាយរួមមាន(សម្រាប់ចំនួន ១៨ ដប)

- មើមការ៉ុត = ២០០ ក្រាម
- ម្សៅសារាយបូហ្គាយកញ្ចប់ = ១០ ក្រាម
- គ្គុយកូស = ២០ ក្រាម
- ទឹកស្អាត (ទឹកបរិសុទ្ធ) = ១០០០ មីលីលីត្រ ឬ ១ លីត្រ

២.២.៣ របៀបធ្វើស្បាយ

ការ៉ុតឬដំឡូងបារាំងត្រូវយកទៅចិតសំបកឱ្យស្អាតរួចលាងទឹកហើយចិតជាវាងចង្ការមូល(ទំហំ២៥៥ស.ម)រួចយកទៅដាក់ក្នុងឆ្នាំងដោយចាក់ទឹកស្អាតចំនួន១លីត្រ។ បន្ទាប់មកយកទៅចំអិនលើចង្ក្រានរយៈពេល១ម៉ោង(ឬពិនិត្យមើលដំឡូង នោះឆ្អិនហើយឬនៅ) ទើបស្រង់យកដំឡូងចេញពីឆ្នាំង រួចហើយត្រូវទុកឱ្យទឹកដំឡូងនោះត្រជាក់ និងកកដំឡូងរងធ្លាក់ទៅក្រោមសិនទើបធ្វើការត្រងច្រោះទឹកដំឡូងនោះដោយស្បែកស្អាត (មិនឱ្យមានដោយកាកដំឡូងឡើយ)។ ពេលនោះយើង ពិនិត្យឃើញបរិមាណទឹកនោះពុំគ្រប់ ១ លីត្រឡើយ ដូច្នេះយើងត្រូវបន្ថែមបរិមាណទឹកបង្កប់១លីត្រវិញ ។

បន្ទាប់មកទៀតចាក់ទឹកដំឡូងនោះទៅក្នុងឆ្នាំងវិញ និងចាក់ម្សៅសារាយ,ម្សៅគ្គុយកូសចូលបន្ថែមទៀតដោយធ្វើការ កូរឱ្យរលាយសព្វល្អនៅលើភ្លើងរយៈពេល ១៥-២០នាទី (គឺជាការកូរតាំងតែពេលចាក់សារាយចូលក្នុងទឹកដំឡូងបារាំងដោយ

មិនរងចាំឱ្យទឹកដំឡូងនោះក្តៅជាមុនទើបយើងចាប់ផ្តើមកូរនោះឡើយ ។ បើយើងរងចាំទម្រាំទឹកឡើងក្តៅ នោះវាអាចធ្វើអោយសារាយឬចាហួយយើងឡើងកកដុំៗ ដែលបណ្តាលអោយល្បាយសារាយមានគុណភាពមិនល្អឡើយ ។

ការច្រោះទឹកដំឡូងបារាំង

ការចាក់ម្សៅសារាយនិងគួយកូស
លាយជាមួយទឹកដំឡូងបារាំង

ការកូរទឹកដំឡូងបារាំងជាមួយម្សៅសារាយ

ក្រោយពីការកូរសារាយ(ដាច់ទឹក)រួចរាល់ហើយ យើងត្រូវចាក់ច្រោះសារាយនោះដោយស្បែកម្តងទៀតទើបយើងចាក់ផ្ទេរចូលទៅក្នុងដបសំប៉ែត ឬ បំពង់កែវ ឱ្យបានយ៉ាងរហ័សបំផុត (កំរាស់ប្រហែល ២-៣ សន្ទីរម៉ែត្រ ពីបាតដបសំប៉ែត) បន្ទាប់មកទៀតត្រូវព្យាត់សំឡីក្នុងមាត់ដបឱ្យណែន (ទង្វើនេះបើសិនជា យឺតយ៉ាវនោះ អាចធ្វើឱ្យសារាយរបស់យើងកក) ។ ក្នុងការចាក់សារាយចូលទៅក្នុងដបនោះ យើងត្រូវជៀសវាងកុំឱ្យសារាយប្រឡាក់មាត់ដបដើម្បីការពារការឆ្លងមេរោគពីខាងក្រៅដបចូលទៅក្នុងដបបាន ។

ក្នុងករណីដែលសារាយនោះកកយើងពិបាកក្នុងការចាក់បញ្ចូលទៅក្នុងដបយើងអាចធ្វើចិតកាត់សារាយ នោះជាដុំ តូចៗ ហើយចាប់យកទៅដាក់ក្នុងដបដោយព្យាត់ឆ្នុកសំឡីឱ្យជិតទើបយើងយកទៅចំហុយក្នុងឆ្នាំងអូតូក្លាវ ពេលនោះ សារាយដែលកកនឹងរលាយវិញក្រោមសីតុណ្ហភាពខ្ពស់នៅក្នុងឆ្នាំងចំហុយ ។

ការច្រោះល្បាយសារាយ

ការរៀបចំល្បាយសារាយ

ការរៀបចំល្បាយសារាយចូល
ទៅក្នុងដប

២.២.៤ របៀបចំហុយដបបូម៉ង់តែវល្លាយសារាយ

ក្រោយពីការចាក់បញ្ចូលសារាយទៅក្នុងដបរួចរាល់ហើយនោះ យើងត្រូវយកឆ្នុកសំឡីញាត់អោយបានតឹងល្អ ហើយយកដបសារាយទាំងនោះទៅតំរៀបនៅក្នុងឆ្នាំងអូតូក្លាវក្នុងលក្ខខណ្ឌបញ្ជីដោយដាក់ឆ្នុកសំឡីឡើងលើ ។ ក្នុងករណី ដែលយើងប្រើបំពង់កែវ(កែវប៉េទ្រី) យើងត្រូវធ្វើការចងផ្តោបបំពង់កែវនោះរួចព្យួរបញ្ជីក្នុងឆ្នាំងអូតូក្លាវ ជៀសវាងការ ដួលរលំ ។ ដុតភ្លើងចង្រ្កានឱ្យឆេះជាមុនសិន ទើបលើកឆ្នាំងអូតូក្លាវដាក់លើចង្រ្កានតាមក្រោយ (ក្នុងករណីពុំមានភ្លើងអគ្គិសនី) ។ រយៈពេលចំហុយ ចំនួន ៤៥ នាទី ដោយចែកចេញជា ៥ ដំណាក់កាល គឺ:

- ដំណាក់កាលទី១ ចាប់តាំងពីពេលដុតភ្លើងចំហុយឆ្នាំងអូតូក្លាវ ជាដំបូងយើងត្រូវបើកចំហរូប៊ីណេ (Exhaust Valve) នៃគំរូឆ្នាំងអូតូក្លាវរយៈពេល ១០-១៥ នាទី ។
- ដំណាក់កាលទី ២ បន្ទាប់ពី១៥ នាទី ក្រោយមកយើងឃើញមានចំហាយទឹកចេញពីឆ្នាំងតាមរន្ធនៃរូប៊ីណេនោះ ទុករយៈពេល ៥ - ៧ នាទី ថែមទៀត ដើម្បីឱ្យបាក់តេរី ឬ មេរោគផ្សេងៗដទៃទៀត ចេញពីក្នុងឆ្នាំងចំហុយ ទើបយើងចាប់ផ្តើមបិទរូប៊ីណេវិញ ។
- ដំណាក់កាលទី ៣ បន្ទាប់ពីបិទរូប៊ីណេហើយនោះ យើងត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យនាឡិកាក្រិតដោយទុកឱ្យឡើងដល់កំរិត ០,១ គឺបានន័យថា យើងបង្កើនសីតុណ្ហភាពក្នុងឆ្នាំងចំហុយ ។
- ដំណាក់កាលទី ៤ ក្នុងកំរិតនាឡិកាឆ្នាំងចំហុយស្មើនឹង០,១នេះយើងពិនិត្យឃើញមានបន្ទុះចំហាយទឹក តាមរូប៊ីណេសុវត្ថិភាព (Safety Valve) នៃឆ្នាំងអូតូក្លាវ ប៉ុន្តែយើងត្រូវទុកឱ្យផ្ទុះចំនួន ៣ ដង សិនទើបយើងធ្វើការបន្ថយភ្លើងចង្រ្កាន ដើម្បីបន្ថយកំរិតកំដៅក្នុងឆ្នាំងដោយទុកឱ្យក្រិតនៃនាឡិកាធ្លាក់នៅ ថេរ ត្រឹម ០,១ ហើយទុករយៈពេល ១៥ នាទី ទើបយើងពន្លត់ភ្លើងចង្រ្កាន ។

ការតំរៀបដបល្លាយសារាយក្នុងឆ្នាំងអូតូក្លាវ

រូប៊ីណេបញ្ចេញចំហាយ

រូប៊ីណេសុវត្ថិភាព

- ដំណាក់កាលទី ៥ ក្រោយពេលពន្លត់ភ្លើងចង្រ្កានរួចទ្រនិចនាឡិកាចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចុះសន្សឹមៗ រហូត ដល់លេខ ០ នៅពេលនោះយើងត្រូវបើករូប៊ីណេ និង បើកគំរូឆ្នាំងអូតូក្លាវ រួចលើកដបចេញពីក្នុង ឆ្នាំងចំហុយយកមកដាក់តំរៀបដោយប្រើគ្រឿងដៃដៃក្រណាត់ព្រោះដបបូម៉ង់សារាយក្តៅយ៉ាងណាវិញ បើសិនជាយើងមិនបានប្រយ័ត្នអាចបណ្តោយអោយធ្លាក់បែកដបឬកែវល្លាយសារាយ ។

- ការដាក់តំរៀបដបឬកែវល្បាយសារាយ គឺត្រូវធ្វើដោយប្រុងប្រយ័ត្នដោយដាក់ផ្នែកដប (មុំ២០ដឺក្រេ) ហើយកល់កដបកំពស់ ២-៣ សង្កីម៉ែត្រ ទុករយៈពេល ១២ ម៉ោងសិនឬមួយយប់ទើបយើងអាចយកដប ឬបំពង់ល្បាយសារាយទាំងនោះទៅធ្វើការបង្កាត់ជាមួយនឹងជាលិកាផ្សិតបានដើម្បីផលិតជាមេស្ត័រ ។

២.២.៥ របៀបធ្វើ ឆ្កុកសំឡី

លាតដុំសំឡី រួចបេះយកតែមួយស្រទាប់ ទំហំប៉ុនបាតដៃ កាន់ទ្របន្ទះសំឡីនោះនៅដៃម្ខាង ដោយប្រើមេដៃសង្កត់ចំកណ្តាល បន្ទះសំឡីប្រើដៃម្ខាងទៀតបេះជាយសំឡីម្តងបន្តិចៗ ជុំវិញមេដៃ សំឡីដែលបេះបាននោះត្រូវយកមកដាក់ចំចំណុចកណ្តាល (ពីក្រោមមេដៃ) នៃបន្ទះសំឡីនោះវិញរហូត ដល់បន្ទះសំឡីនោះនៅសល់ ២ ធ្នាប់ជុំវិញមេដៃយើង ។ បន្ទាប់មកទៀតយើង ផ្គុំចង្កូលដៃនិងមេដៃជារង្វង់ (ប៉ាន់ប្រមាណមាត់ដបឬមាត់បំពង់ដែលយើងចង់ចុក) ។ យកបន្ទះសំឡីបានបេះរួចមកដាក់ពី លើរង្វង់នៃម្រាមដៃរបស់យើង រួចចុកបញ្ចូលសំឡីទៅក្នុងរង្វង់នោះ (ធ្វើរបៀបនេះ ដើម្បីឱ្យដុំសំឡីដែលយើងបេះបាននោះ ក្លាយជាស្នូលនៃបន្ទះសំឡី) ។

ប្រើមេដៃរុកស្នូលនោះណែន និងបត់ជាយបន្ទះសំឡីដែលនៅសល់ពីរង្វង់ម្រាមដៃយើងគ្របពីលើឱ្យជិតពេលនេះយើងបាន រាងជាឆ្កុកហើយ ប៉ុន្តែនៅពេលយើងចុកមាត់ដប ឬ បំពង់នោះយើងត្រូវយកចុងម្ខាងដែលយើងបានបត់ជាយសំឡី ចូលគ្នានោះ បញ្ចូលទៅខាងក្នុងមាត់ដប ឬ បំពង់សាក ឯម្ខាងទៀតដែលនៅ ខាងលើមានរាងមូលល្អ និង រឹងណែនដែលអាចជួយ ទប់ស្កាត់រំហួត ឬជប់សំណើម និងបាក់តេរីពី ក្រៅបានល្អប្រសើរ ។

ប្រសិនបើឆ្កុកនោះមានទំហំធំជាងមាត់ដប ឬ បំពង់នោះ យើងត្រូវធ្វើការច្របាច់ឆ្កុកផង រុញបញ្ចូលផងព្រមគ្នារហូតទាល់ តែឆ្កុកនោះអាចចូលក្នុងដបឬបំពង់បានណែនល្អ ។

ប្រសិនបើឆ្កុកសំឡីនេះយើងធ្វើបានល្អ នោះការបង្កាត់មេស្ត័រផ្សិតអាចទទួលបានជោគជ័យច្រើន ហើយឆ្កុកសំឡីទាំងនោះអាច យកទៅប្រើបានច្រើនដងក្នុងដំណើរការផលិតនេះ ។

២.២ របៀបចំលាងវិកាផ្សិតនៅក្នុងល្បាយសារាយ

- ក.. សំភារៈប្រើប្រាស់
- ទូរចំលង (បង្កាត់)
- ពូជផ្សិតល្អ (ក្រពុំ ស្រស់ ទំហំធំ)
- ចង្កៀងអាល់កុល
- កាំបិត , ឡាម
- ដង្កៀប
- កង្វារ
- ដបដាក់អាល់កុល
- ដែកកេះ
- ដបឬបំពង់សាក

សំភារៈខាងលើទាំងអស់ត្រូវយកទៅតំរៀបក្នុងទូរឃ្លាតរួចបាញ់អាវកុលចូលក្នុងទូរ ហើយបិទទូរឱ្យជិតទុករយៈពេល ៣-៥ នាទី ដើម្បីសំលាប់មេរោគផ្សេងៗដែលមាននៅក្នុងទូរឃ្លាត ។

ខ. របៀបពុះជាលិកាផ្សិត និង របៀបបញ្ចូលក្នុងដប ឬបំពង់សាក

យកកាំបិត ឬឡាម ជ្រលក់អាវកុល រួចដុតរោលភ្លើងនឹងចង្កៀងអាវកុល រួចទុកវាអោយត្រជាក់បន្តិច ហើយពុះ ផ្សិតពីលើចុះក្រោម ជា២ចំណែក ។

កាត់ផ្សិតត្រង់ចំណុចក ផ្សិតជា ៣ជ្រុង (ចំណុចកផ្សិតនេះមានអត្រាដំណុះខ្ពស់)យកដង្កៀបឬកង្វារជ្រលក់ អាវកុល រួចដុតរោលភ្លើងជាមុនទើបអាចយកមក ចាប់ចំណិតផ្សិតដែលកាត់រួច នោះព្រួលទៅក្នុងដបសារាយភ្លាម ។

ដុតរោលឆ្នុកដបសារាយដើម្បីសំលាប់មេរោគ និងជាតិទឹកដែលជាប់នឹងឆ្នុកដប រួចចុកឆ្នុកនោះចូលមាត់ដបសារាយវិញឱ្យ ណែន ទុកមួយអន្លើ ។

អនុវត្តន៍របៀបនេះរហូតដល់អស់ដបសារាយដែលមានក្នុងទូរឃ្លាត ។ ដបសារាយដែលបានកាត់ជាលិកាផ្សិតដាក់រួចរាល់ ហើយនោះ ត្រូវយកចេញពីទូរ រក្សាទុកក្នុងកន្លែងដែលមាន សុវត្ថិភាព និង ហាមប៉ះពាល់ ។

គ. ជំហានសំខាន់ៗនៃវដ្តជីវិតមេស្ត័រផ្សិត

ជំហានទី ១ មេទី១ ឬ មេទន់ គឺជាមេដែលគេបានកាត់ពីផ្សិតទៅដាក់ក្នុងដបសារាយ ។ មេទន់នេះគេមិនអាចយកទៅ ប្រើប្រាស់បានទេ ពីព្រោះវាងាយទទួលរងនូវការបំផ្លាញពីមេរោគផ្សេងៗទៀត ។ មេទន់នេះគេរក្សាទុករយៈពេល ១៤ ថ្ងៃ ដើម្បីទុកឱ្យស្ត័រផ្សិតដុះរាលដាលពេញពីលើសារាយក្នុងដបនិងអាចយកទៅប្រើបន្តធ្វើជាមេទី២ ទៀត ។

ជំហានទី ២ ការកាត់សារាយដែលមានស្ត័រផ្សិត ពីមេទី១ ឬមេទន់ ជាដុំតូចៗ ទំហំ ១-២ ស.ម បញ្ចូលទៅក្នុងដប សារាយ ថ្មីមួយផ្សេងទៀត ហៅថា មេទី២ ។ ស្ត័រផ្សិតនឹងអាចដុះរាលដាលពេញលើផ្ទៃ សារាយថ្មីក្នុងរយៈពេល ១៣ ថ្ងៃដូចគ្នា នឹងការធ្វើមេទន់ដែរ ។ មេទន់ ១ ដប គេអាចកាត់បំបែកចំលងទៅមេទី ២ បានចំនួន ២០ ដបយ៉ាងតិច ។

ជំហានទី ៣ គឺជាការកាត់បំបែកសារាយដែលមានស្ត័រផ្សិតដុះរីករាលដាលហើយនោះជាដុំតូចៗ ពីមេ ទី២ ទំហំ ១-២ ស.ម ទៅដាក់ក្នុងដបសារាយថ្មីមួយទៀតនោះ ហៅថាមេទី៣ ហើយរក្សាទុករយៈពេល ១៣ថ្ងៃ ដូចមេទី២ ដែរ ។

ជំហានទី ៤ ការអនុវត្តន៍ដូចការធ្វើមេទី ២ - មេទី ៣ ដែរ ប៉ុន្តែមេទី ៤ នេះ គេអាចយកទៅបន្តជាមួយកំប៉ុស្តិ៍ មេផ្សិតបាន ពីព្រោះ មេទី៤ នេះ មានកំលាំងមាំមួនល្អ អាចធ្វើឱ្យផ្សិតដុះលូតលាស់បានច្រើន ។

ជំហានទី ៥ គឺការយកសារាយពីមេទី៤ មកដាក់បញ្ចូលក្នុងដបសារាយថ្មីមួយទៀត គេហៅថា មេទី៥ ។ ការបំបែកផ្សិត ពីមេទី៤ នេះមួយដប អាចដាក់បញ្ចូលក្នុងដបសារាយថ្មីបានចំនួន ២០ដប ហើយយកទៅតំរៀបរក្សាទុកក្នុង កន្លែងសុវត្ថិភាព និង ពុំមានការប៉ះពាល់ ក្នុងរយៈពេល ១៣ ថ្ងៃ ។

ជំហានទី ៦ មេទី ៦ គឺយើងមិនអាចយកមេទី ៥ ទៅបំបែកចេញ ជាមេទី ៦ បានឡើយ ព្រោះស្ត័រផ្សិតនៃមេទី ៥ នោះមាន អត្រាដំណុះទាប មិនដូចជាមេទី ៣ និង មេទី ៤ នោះទេ ។

បញ្ជាក់

យើងអាចសំគាល់មេទី ១ បានដោយសារយើងមើលទៅឃើញ មានដុំ ស្ពឺរឡើងតូចដែលយើងបានចិតយកទៅដាក់ ។ ចំណែកមេទី ២ វិញនោះ គឺយើងសំគាល់បានដោយឃើញដុំស្ពឺរសារាយមានទំហំធំជាងដុំស្ពឺរឡើងមេទី១ ។ ក្នុងលក្ខណៈបន្ទាន់យើងអាចកាត់យកស្ពឺរសារាយនៃដបណាមួយទៅបន្តទៅជំនាន់មួយទៀតនោះ យើងធ្វើបានដោយគ្រាន់តែយើងកាត់យកត្រង់ចំណុចដែលដុំស្ពឺរពណ៌ស រីឯសារាយដែលពុំទាន់ដុំស្ពឺរពណ៌សទេនោះយើងពុំអាចកាត់យកទៅបន្តបានឡើយ ។

ឃ. លក្ខណៈសំគាល់ស្ពឺរឡើងចំបើង ឬ ឡើងអំបោះ

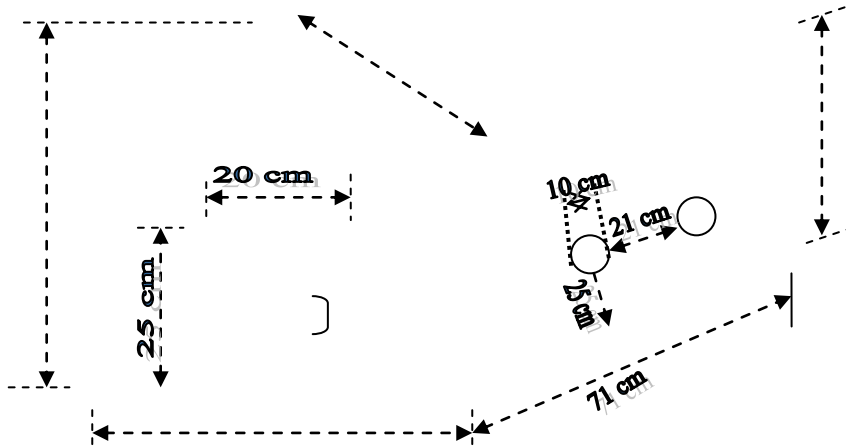
ស្ពឺរឡើងចំបើង	ស្ពឺរឡើងអំបោះ
សរសៃស្ពឺរពណ៌ស ហើយស្លើង	សរសៃស្ពឺរស ហើយក្រាស់
ស្ពឺរមានរាងក្រហមច្រើងៗ	ស្ពឺរមានរាងជាស្រទាប់ ៗ ដូចរង្វង់ឥន្ទនូ

ង. ស្ពឺរឡើងដែលខូច

- ពណ៌ល្អក់ នៅលើសារាយក្នុងដប
- សរសៃស្ពឺរពុំមានការរីករាលដាលនៅលើសារាយក្នុងដប (មិនដើរ)
- មានពណ៌ពន្លឺកញ្ចក់

ច.. បង្កើតឡើងចំលង (ទូបង្កាត់)

សំភារៈធ្វើទូបង្កាត់ស្ពឺរ

១- ក្តារបន្ទះក្នុងប្តារកេ (ទំហំ ១,២ ម x ២,៤ម x ០,០១ម) ចំនួន ១ សន្លឹក

២- កញ្ចក់ (ទំហំ ០,៤ ម x ០,៧ ម) ចំនួន ២ សន្លឹក

៣- ត្រចៀកទ្វារ (ខ្នាតតូច) ២

៤- ដៃទ្វារ ទូរ ៣ បន្ទះ

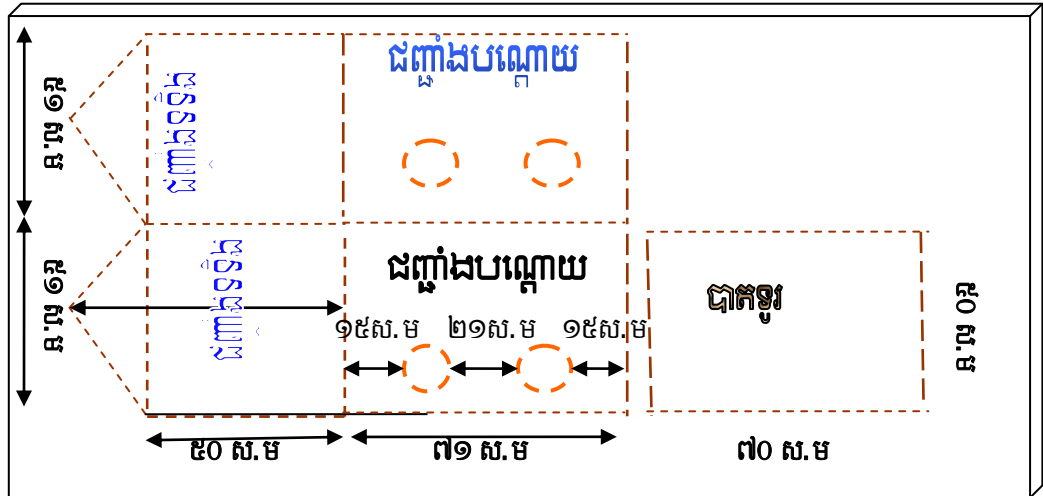
៥- បន្ទះកែងអាណុយមីញ៉ូម (ខ្នាត ២ ហ៊ុន) ១ ដើម

៦-បន្ទះកែងអាស៊ុយមីញ៉ូម (ខ្នាត ១ ហ៊ុន) ១ ដើម

៧- វីស កន្លះគីឡូក្រាម

៨- ឈើជ្រុង (០,៣ x ០,៣ x ០,៧ ស.ម) ១ដើម (សម្រាប់ទ្រកញ្ជក់)

៩- ក្រណាត់ដេររាងបំពង់ (មុខកាត់ ០,១៥ម ប្រវែង ០,៤ ម) ដំបូងធ្វើការគូសវាស់វែងតាមខ្នាតនីមួយៗ នៃទូរ (តាមបង្គោលខាងលើនៅលើក្តារបន្តះក្នុងប្លង់កេ ។

បន្ទាប់ពីគូសវាស់វែងរួចមក យើងត្រូវធ្វើការអារច្រៀកតាមផ្នែកនីមួយៗ នៃបង្គោល

ឆ. របៀបប្រើប្រាស់ឆ្នាំងអូតូក្លាវ

ដាក់តំរៀបរបស់ដែលរង់ចាំសម្រាប់រំងាប់មេរោគចូលទៅក្នុងឡាំងស៊ីងនៃឆ្នាំងអូតូក្លាវ ដែលបានរៀបចំយ៉ាងល្អជាលំដាប់ដោយដាក់តំរៀបគ្នាធ្វើយ៉ាងណាអោយមានគំលាតតិចតួចពីរបស់មួយទៅរបស់មួយទៀត ដែលងាយស្រួលចំហាយអាចឆ្លងកាត់បាន។ ចំពោះឆ្នាំងអូតូក្លាវដែលមានម៉ាក YXQ.SG41.280 ចាក់ទឹកចូលទៅក្នុងឆ្នាំងចំនួន ៣ លីត្រ ហើយរាល់ក្រោយពេលចំហុយត្រូវថែមទឹកអោយគ្រប់ចំនួន៣លីត្រ ក្នុងករណីដែលទឹកនៅក្នុងឆ្នាំងហូតអស់មួយចំនួន។ បន្ទាប់ពីតំរៀបរបស់នៅក្នុងឡាំងស៊ីងរួចហើយ យកឡាំងស៊ីងនោះដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងឆ្នាំងអូតូក្លាវដោយដាក់ទុយោនៃ គំរូបអោយចូលទៅក្នុងបំពង់ទុយោផ្នែកខាងក្នុងឡាំងស៊ីង ហើយពិនិត្យមើលគំរូបដោយដាក់អោយត្រូវនឹងរន្ធខ្នៅ (ប៊ូឡុង) នៃឆ្នាំង រួចមូលខ្នៅតាមលំដាប់ដោយអោយតឹងភ្ជាប់ទៅនឹងឆ្នាំង ។ យកឆ្នាំងអូតូក្លាវនោះទៅដាក់នៅលើភ្លើងចង្ក្រានហ្គាស ឬដោតភ្លើងអគ្គីសនី។ នៅពេលដែលឆ្នាំងចាប់ផ្តើមក្តៅ បើករូបិណ្ឌចំហរ (មានលក្ខណៈកែងបញ្ជ្រ) ក្នុងគោលបំណងអោយខ្យល់នៅក្នុងឆ្នាំង និងមេរោគ ចេញមកក្រៅក្នុងរយៈពេល ពី ១០នាទី ទៅ ១៥ នាទី។ ចំពោះ រូបិណ្ឌសុវត្ថិភាព គឺយើងមិនត្រូវប៉ះពាល់វាឡើយ ។

បន្ទាប់មកត្រូវបិទរូបបីណែបពេញខ្យល់នោះវិញ ពេលនោះយើងឃើញកំដៅកើនឡើងនៅលើទ្រនិចនាឡិកា សំពាធនៅក្នុងឆ្នាំងកើនឡើងក្នុងពេលដំណាលគ្នានឹងសីតុណ្ហភាព ។ នៅពេលដែលកើនឡើងដល់កំរិតដែលត្រូវការ ត្រូវបន្ថយភ្លើងហ្គាស ក្នុងករណីយើងប្រើចង្ក្រានហ្គាស តែចំពោះការប្រើប្រាស់អគ្គិសនី ត្រូវដកខ្សែភ្លើងចេញដើម្បីអោយកំដៅធ្លាក់ចុះរហូតដល់ទ្រនិចនាឡិកាចង្កុលចំណុចសូន្យ ។ កុំបើករូបបីណែអោយខ្យល់ចេញឆាប់ពេកចេញពីឆ្នាំង នៅពេលដែលមេរោគមិនទាន់រងាប់អស់ បើមិនដូច្នោះទេវាធ្វើអោយវត្ថុរវាវនៅក្នុងនោះពុះខ្លាំងហើយបែកដប ។ ដូច្នោះដើម្បីទុកឆ្នាំងចំហុយអោយត្រជាក់តាមធម្មតាដោយដាក់អោយចុះ ឬផ្តាច់ពីប្រភពភ្លើង រហូតដល់ទ្រនិចនាឡិកាធ្លាក់ដល់ចំណុចសូន្យ ត្រូវទុករយៈពេល ពី២ ទៅ ៣នាទី ទើបបើករូបបីណែបពេញចំហាយមុននឹងមូលខ្មៅ នៃតំរល់ឆ្នាំងអូតូក្លាវដើម្បីយករបស់របរចេញពីឡាំងស៊ីង ។ ត្រូវរក្សាឆ្នាំងអូតូក្លាវអោយស្អាតនិងស្ងួតជានិច្ច បើសិនជាមិនបានត្រូវប្រើវាដើម្បីទទួលបាននូវការប្រើប្រាស់ក្នុងរយៈពេលយូរ ។

កំណត់ចំណាំ

- សម្រាប់ការចំហុយដបសារាយគីយើងទុករហូតដល់រូបបីណែធ្វើការលើកទីមួយ (ផ្ទះលើកទីមួយ) តែប៉ុណ្ណោះហើយត្រូវផ្តាច់ភ្លើង បើសិនជាក្នុងករណីប្រើថាមពលអគ្គិសនី ។
- សម្រាប់ការចំហុយដបស្រូវ ត្រូវទុករហូតដល់រូបបីណែសុវត្ថិភាពធ្វើការបីដង (ផ្ទះបីដង) ទើបផ្តាច់ភ្លើងចេញ ។

២.៣ វិធីធ្វើកំប៉ុស្តិ៍មេដុតចំបើង

២.៣.១ ល្បាយមេតិជ្រូក

យកជ្រូកពីស្រែមកត្រាំជាមួយទឹកកំបោររយៈពេល១២ម៉ោង (ទឹក២០លីត្រ,កំបោរ ១០ក្រាម) ពូតទឹកចេញ (អត្រាសំណើម ពី ២០% - ៣០%) ចិញ្ចឹមជាតំណាត់តូច ៗ ប្រវែង ២ - ៣ សង្ឃឹម៉ែត្រ យកកំណាត់ជ្រូកនោះចំនួន១០០គក្រ ទៅលាយជាមួយកន្ទក់ឬម្សៅពោតចំនួន១០គ.ក្រ និងម្សៅអង្ករដំណើប ចំនួន ១០ក្រាម ច្របល់ឱ្យសព្វចូលគ្នា ។ ផ្តាច់ក្នុងកំរិតសីតុណ្ហភាព៣២អង្សារសេ ទុករយៈពេល៧ថ្ងៃដោយគ្របឱ្យជិត ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើការជ្រោយរាល់៣ថ្ងៃម្តង ។ គ្រប់៧ថ្ងៃក្រោយមកត្រូវច្រកចូលក្នុងថង់ រួចញាត់សំឡីឱ្យជិត ។

កំបោររស់

កំប៉ុស្តិ៍ចំបើងផ្តាច់

កំប៉ុស្តិ៍ចំបើងច្រកក្នុងថង់ប្លាស្ទិក

២.៣.២-ឧស្សាមមេតិស្នូលគ

- យកស្នូល គ មកត្រាំជាមួយទឹកកំបោរ រយៈពេល ១២ ម៉ោង (ទឹក ២០ លីត្រ ,កំបោរ ១០ ក្រាម)
- ពូតទឹកចេញ (អត្រាសំណើម ពី ២០% - ៣០%)
- យកស្នូលគនោះចំនួន ១០០ គក្រ ទៅលាយជាមួយកន្ទក់ឬម្សៅពោត ចំនួន ១០ គ.ក្រ និង ម្សៅអង្ករដំណើបចំនួន ១០ ក្រាម ច្របល់ឱ្យសព្វចូលគ្នា ។
- ផ្គាប់ក្នុងកំរិតសីតុណ្ហភាព៣២អង្សារសេ ទុករយៈពេល៧ថ្ងៃដោយគ្របឱ្យជិត ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើការជ្រោយរាល់៣ថ្ងៃម្តង
- ៧ថ្ងៃក្រោយមកត្រូវច្រកចូលក្នុងថង់ (មិនណែនពេក ឬ ធូរពេក) ។

២.៣.៣ ឧស្សាមមេតិអង្កាម

- យកអង្កាមមកត្រាំជាមួយទឹកកំបោរ រយៈពេល ១២ម៉ោង (ទឹក ២០លីត្រ ,កំបោរ ១០ក្រាម) ឬកំបោររស់ ១% ។
- រួចយកមកលាងជំរះកំបោរជាមួយទឹកស្អាតម្តងទៀត
- សំរោទឹកដោយទុករយៈពេល ១២ ម៉ោងទៀត
- យកអង្កាមនោះចំនួន ១០០គក្រ ទៅលាយជាមួយកន្ទក់ឬម្សៅពោត ចំនួន ១០គ.ក្រ និង ម្សៅអង្ករដំណើប ចំនួន ១០ ក្រាម ច្របល់ឱ្យសព្វចូលគ្នា ។
- ផ្គាប់ក្នុងកំរិតសីតុណ្ហភាព៣២អង្សារសេ ទុករយៈពេល៧ថ្ងៃដោយគ្របឱ្យជិត ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើការជ្រោយរាល់៣ថ្ងៃម្តង
- ៧ថ្ងៃក្រោយមកត្រូវច្រកចូលក្នុងថង់ (មិនណែនពេក មិនធូរពេក) ។

ម្សៅអង្ករដំណើប

ម្សៅពោត

ល្បាយកំប៉ុស្តិ៍អង្កាម

២.៣.៤ វិធីធ្វើល្បាយកំប៉ុស្តិ៍ឌីតអំធាន

ក. សំភារៈ

- សំពត់តង់ប្លាស្ទិកសម្រាប់គ្របផ្ទាប់
- អាចម័រណារដើមកៅស៊ូ ១០០ គីឡូក្រាម
- កំបោរស (កំបោររស់) ១ គីឡូក្រាម
- កន្ទក់ ឬម្សៅពោត ៨ ទៅ ១០ គីឡូក្រាម
- ទឹក ៦០%
- ធុងទឹកចំពួយផ្កាឈូក
- ជញ្ជីងសម្រាប់ឆ្លឹងល្បាយកំប៉ុស្តិ៍

ខ. របៀបផ្សំល្បាយ

- រែងអាចម័រណាជាមុនសិនដើម្បីកុំអោយដោយកំទេចលើលាយចូលអាចពិបាកក្នុងការច្រកឬចាក់ឆ្នាយថង់ប្លាស្ទិក
- ពង្រាយអាចម័រណាអោយបានស្មើស្ម
- រោយកំបោរពីលើអាចម័រណាដែលបានពង្រាយរួច
- រោយកន្ទក់ ឬម្សៅពោតអោយសព្វ
- ច្របល់លាយអោយសព្វស្មដោយចលនាពីលើចុះក្រោម និងបញ្ជ្រាស់មកវិញ
- ស្រោចទឹកលាយច្របល់អោយសព្វក្នុងសំណើម៦០%
- ផ្គាប់ទុករយៈពេល៧ថ្ងៃដោយធ្វើការគ្របស្បែងប្លាស្ទិក ឬសំពត់តង់អោយជិតហើយជ្រោយក្នុងរយៈ ៣ថ្ងៃម្តង ។

គ. របៀបច្រកកំប៉ុស្តិ៍សម្រាប់ចំហុយ

សំភារៈត្រូវការ

- ស្បែងប្លាស្ទិក (ទំហំ ១០ ស.ម x ២០ ស.ម)
- ខ្សែ ឬ កៅស៊ូកង

របៀបច្រក

- មុននឹងច្រកកំប៉ុស្តិ៍អាចម័រណារដែលបានផ្គាប់រួច ត្រូវច្របល់អាចម័រណារឱ្យសព្វមុននឹងច្រកក្នុងថង់ប្លាស្ទិកជៀសវាងសំណើមខុសគ្នាជាពិសេសនៅបាតក្រោមនៃអាចម័រណារផ្គាប់ ពីព្រោះទឹកអាចជប់នៅផ្នែកខាងក្រោមច្រើនជាង ។
- ច្រកក្នុងថង់ប្លាស្ទិក(ថង់សម្រាប់បណ្តុះឱ្យឆ្អិន)ញាត់អោយណែនដោយទុកពីមាត់ថង់ប្រហែល៣ស. មសម្រាប់ចងកងជ័រ
- ចងមាត់ថង់ឱ្យជិតដោយខ្សែ ឬ កៅស៊ូកង ដើម្បីកុំអោយទឹកចូលនៅពេលចំហុយ ។

២.៣.៥ របៀបចំហុយកំប៉ុស្តិ៍

សំភារៈត្រូវការ

- ធុងចំហុយ (ធុងសាំង , ខ្លះត្នោត) របៀបចំជាឡាំងស៊ីងសម្រាប់ទ្រ
- អុស
- ឡ ឬ ចង្ក្រាន

ធុងសាំងសម្រាប់ចំហុយកំប៉ុស្តិ៍អាចម៍រណារ

ចាន់តំរបធុងសាំងធ្វើឡាំងស៊ីងសម្រាប់ចំហុយកំប៉ុស្តិ៍អាចម៍រណារ

របៀបចំហុយកំប៉ុស្តិ៍មានរបៀប ២ យ៉ាង គឺការចំហុយក្នុងឡាំងអូតូក្លាវ, ការចំហុយក្នុងធុងធម្មតា:

ក. ការចំហុយក្នុងឡាំងអូតូក្លាវ

របៀបកញ្ចប់កំប៉ុស្តិ៍ដាក់បញ្ជីរតំរបៀបឱ្យពេញក្នុងឡាំង អូតូក្លាវ បិទតំរបឡាំងដោយបើកចំហរូប៊ីណេ បន្ទាប់មកទើប យើងដោតភ្លើងអគ្គិសនី (ឬ ដុតនៅលើចង្ក្រានហ្គាស)រយៈពេល ១០-១៥នាទី ដើម្បីទុកឱ្យចំហាយទឹកចេញពីរូប៊ីណេនោះ ក្នុងរយៈពេល ៥-៧ នាទី ទើប យើងអាចបិទ រូប៊ីណេនោះវិញបាន ។

បន្ទាប់ពីការបិទរ៉ូប៊ីណេនោះរួចមកយើងសង្កេតឃើញទ្រនិចនាឡិកា ចាប់ផ្តើមឡើងពីគំនូសក្រិត 0 ទៅដល់ 0,១ នោះបញ្ជាក់ឱ្យយើងដឹងថា មានសម្ពាធនៃចំហាយទឹកពេញកំរិតនៅក្នុងឆ្នាំងអូតូក្លាវ ។ យើងនៅតែបន្តទុករហូតដល់មានបន្ទុះចំហាយទឹកពីក្នុងឆ្នាំង ចំនួន ៣ លើក ទើបយើងធ្វើការបន្ថយភ្លើង ឬ ដកខ្សែភ្លើង ។

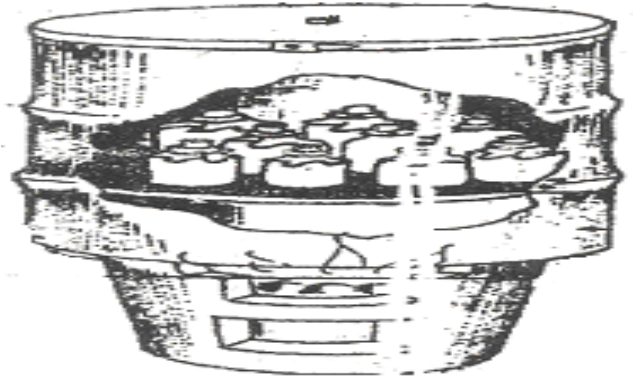
រក្សាទុកឱ្យទ្រនិចនាឡិកាធ្លាក់នៅត្រឹមកំរិត 0,១ ជាចំណុចថេរ ទុករយៈពេល ១ ម៉ោង ។ បន្ទាប់ពីការរក្សាទុកសម្ពាធក្នុងឆ្នាំងត្រឹមកំរិត0,១រយៈពេល១ម៉ោងរួចមក ទើបយើងអាចពន្លត់ភ្លើងបានដើម្បីទុកឱ្យទ្រនិចនាឡិកាធ្លាក់ចុះដល់ កំរិត 0 ។ រយៈពេល១៥នាទីក្រោយពីទ្រនិចនាឡិកាធ្លាក់ដល់0 ទើបយើងអាចបើកគំរូឆ្នាំងអូតូក្លាវនោះបាន ។

ខ. វិធីចំហុយក្នុងធុងឬឆ្នាំងធម្មតា

ការចំហុយក្នុងធុង ឬឆ្នាំងធម្មតានេះគឺយើងធ្វើការ តំរូវបង្កកំប៉ុស្តិ៍ឱ្យ ពេញនិងបិទគំរូបឱ្យជិតទើបយើងធ្វើការដុតភ្លើងដើម្បីឱ្យទឹកក្នុងឆ្នាំង ឬធុងនោះពុះ ។ យើងត្រូវទុកឱ្យទឹកក្នុងឆ្នាំងពុះរយៈពេល ៦ម៉ោង (យើងត្រូវធ្វើការថែមទឹកជៀសវាងការស្រកទឹកអស់បណ្តាលឱ្យនេះឆ្នាំង) ទើបយើងអាច ពន្លត់ភ្លើង និង ដកយកថង់កំប៉ុស្តិ៍ចេញពីក្នុងឆ្នាំងបាន ។

កំប៉ុស្ត៍អាចម៍រណារៀបចំចំហុយ

ឆ្នាំងចំហុយកំប៉ុស្ត៍អាចម៍រណា

២.៣.៦ វិធីបញ្ជូលមេស្ត័រផ្សិតចំបើងនៅក្នុងកំប៉ុស្ត៍

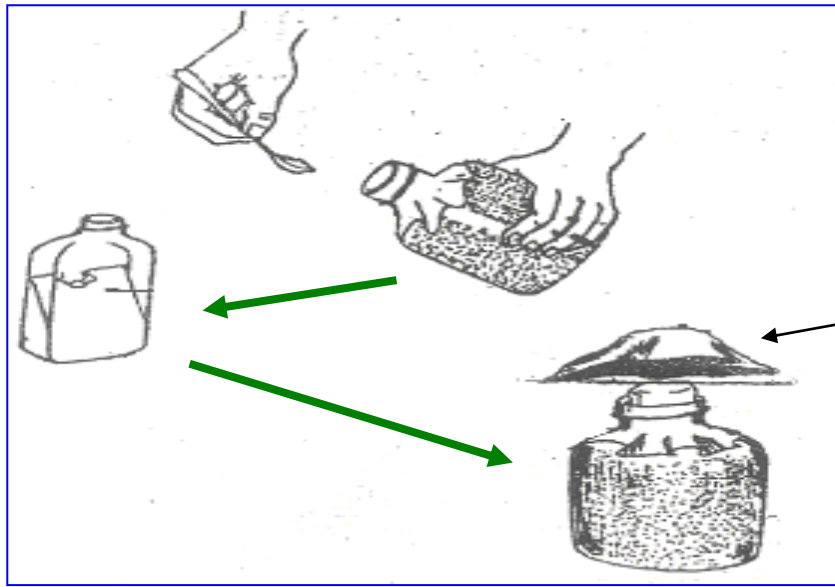
វិធីនេះរៀបចំអនុវត្តន៍នៅក្នុងទូរបញ្ជូលដែលបានរៀបចំសំភារៈសម្រាប់បញ្ជូលជាមុនរួចជាស្រេច និងធ្វើការសំលាប់ មេរោគ ដោយការបាញ់អាវកុល បញ្ជូលទៅក្នុងទូរនោះទុករយៈពេល៥-៧ នាទី ។

អ្នកបញ្ជូលក៏ត្រូវតែធ្វើការសំអាតដៃដោយអាវកុល និងត្រូវទុកឱ្យស្ងួតសិនទើបអាចលូកចូលទៅក្នុងទូរ ដើម្បីប្រតិបត្តិការបាន ។

សំភារៈដែលកាត់សារាយ ត្រូវដុតសំអាតជាមុន ទើបអាចកាត់ យកសារាយពីក្នុងដបសារាយ ។

ការកាត់សារាយត្រូវកាត់យកតែផ្នែកណាដែលមានស្ត័រផ្សិតប៉ុណ្ណោះ ហើយដាក់បញ្ជូលទៅក្នុងថង់កំប៉ុស្ត៍ភ្លាមនិងបិទថង់ឱ្យជិតវិញ ។

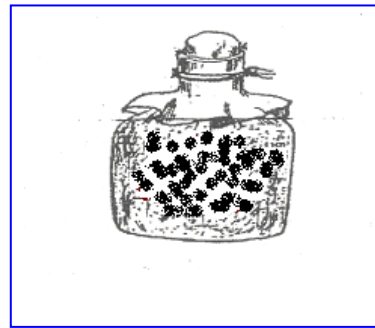
ចប់ការបញ្ជូលស្ត័រផ្សិតរួចរាល់ហើយនោះ ត្រូវរក្សាទុកថង់កំប៉ុស្ត៍ នៅកន្លែងម្ហូបរយៈពេល ២៥ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យមេស្ត័រផ្សិតរីកដុះរាលពេញក្នុងថង់ ទើបយើងអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលិតកម្មបាន ។

ក្រដាសសម្រាប់ចងពី
លើបន្ទាប់ពីដាក់
មេស្ត័ររួច

រៀបចំសិកកងពីលើបន្ទាប់ពីដាក់មេស្ត័ររួច

កំប៉ុស្តិ៍ដែលរៀបចំដាក់មេស្ត័ររួច

២.៣.៧ វិធីបញ្ចូលមេស្ត័រផ្សិតអំធាននៅក្នុងកំប៉ុស្តិ៍

វិធីនេះរៀបចំអនុវត្តនៅក្នុងទីវាលដែលបានរៀបចំសំភារៈសម្រាប់បញ្ចូលជាមុនរួចជាស្រេចដូចជា ដបមេស្ត័រផ្សិត, កង្វារ, ក្រដាស, កៅស៊ូកង ។ ជ្រើសរើសយកដបមេស្ត័រផ្សិតណាដែលដុះល្អ (មានអាយុពី ២៥ថ្ងៃទៅ៣០ថ្ងៃ) ដកឆ្នុកសំឡី និងក្រដាស រុំពីលើចេញ ថង់កំប៉ុស្តិ៍ដែលចំហុយរួចព្រមទាំងត្រូវបានទុកអោយត្រជាក់រយៈពេល១២ម៉ោង ហើយនោះ ត្រូវស្រាយកៅស៊ូកង ចេញពីមាត់ថង់ ហើយបើកចំហរ ។

យកកង្វារឆ្កឹមមេស្ត័រផ្សិតដាក់ចូលទៅក្នុងថង់កំប៉ុស្តិ៍សិកកងដ៏រដែលបានកាត់ប្រវែង ២ ស.ម x ៣.៧ ស.ម ពីលើមាត់ស្បោង ទាញមាត់ថង់ប្លាស្ទិកដោយចលនាចុះក្រោមអោយតឹងព្រមទាំងយកដៃម្ខាងទប់អោយជាប់ចងកៅស៊ូនៅខាងក្រោមកងដ៏រអោយជាប់ (ក្នុងករណីមានប្រវែង២.៥ ស.ម យើងអាចចងកៅស៊ូនៅពីលើកង) យកក្រដាសទំហំប៉ុននឹងក្រដាសមេតាកាត ចងពីលើមាត់កងដើម្បីកុំអោយមេស្ត័រផ្សិតដទៃចូល ។

បន្ទាប់ពីរៀបចំផងឱ្យតសព្វគ្រប់ហើយ ត្រូវយកផងឱ្យតទាំងនោះដាក់ក្នុងទឹកនៃឆ្នាំងសុវត្ថិភាពទុកផងឱ្យតទាំងនោះរយៈពេលពី ២៥ថ្ងៃទៅ ៣០ថ្ងៃនៅពេលឃើញមេសេល្យូមឱ្យតដុះបានពាក់កណ្តាលផង យើងអាចយកវាទៅតំរៀបនៅក្នុងរោងឱ្យត ។

រៀបចំផងកងជីវមាត់ផងកំប៉ុស្តិ៍

ស៊ែមេសេល្យូមចាប់ផ្តើមដុះក្នុងផងកំប៉ុស្តិ៍

២.៣.៨ ការថែទាំ

បន្ទាប់ពីដាក់បញ្ចូលមីសេល្យូមទៅក្នុងកំប៉ុស្តិ៍ចំហុយរួច ហើយទុករយៈពេលពី ២៥ថ្ងៃទៅ ៣០ថ្ងៃ ឬយើងអាចពិនិត្យមើលមេសេល្យូមក្នុងផង បើសិនជាវាដុះបានពាក់កណ្តាលត្រូវយកផងឱ្យតទាំងនោះទៅរក្សាទុកក្នុងរោងឱ្យត ។

គេអាចបណ្តុះឱ្យតអំបោះដោយយកផងឱ្យតទាំងនោះទៅតំរៀបលើគ្នា ។

ស្រោចទឹកច្រើន ល្ងាច ដើម្បីរក្សាសីតុណ្ហភាពពី ២៥-២៨អង្សារសេ ចំពោះឱ្យតអំបោះ ។ គេអាចចងព្យួរផងឱ្យតអំបោះក៏ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើការបាញ់ចំហាយទឹកនៅលើផងឱ្យត ជៀសវាងកុំអោយទឹកចូលច្រើនពេកដែលបណ្តាលអោយរលួយ ។

ឧបករណ៍ដែលត្រូវយកដាក់ទឹកបាញ់គឺប្រដាប់បាញ់ទឹកផ្កាឬបាញ់ទឹកនៅក្នុងរោងជាងកាត់សក់ ។

បើពិនិត្យឃើញមានក្រម៉ារីងនៅមាត់ផងយើងឆ្កើសវាចោលដើម្បីឱ្យឱ្យតងាយស្រួលដុះ ។ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យទឹកចូលមាត់ផងបាន នៅពេលបាញ់ឬស្រោចទឹក (ការពាររលួយ) ។ ការពារសត្វបំផ្លាញដូចជាកណ្តុរ ចង្រ្រិត កណ្តៀវ ស្រមោច.. ។ល ។

ការតែរៀបចំផងធុរិតអំបោះលើផ្ទៃ

២.៣.៩ ការប្រមូលផល

ក្រោយពេលយកទៅដាក់ក្នុងរោងរយៈពេល៥-៧ថ្ងៃធុរិតចាប់ផ្តើមដុះទុកពេលរយៈពេល២៣ថ្ងៃទើបយើងអាចប្រមូលផលបាននៅពេលដែលប្រមូលផលធុរិត ត្រូវដកអោយដោយទាំងគល់ធុរិត ។ បើសិនជាដកដាច់គល់នៅក្នុងស្បោង ត្រូវគល់កូនស្លាបព្រាកាហ្វេឆ្កឹះវាចេញ ។

ធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីជៀសវាងកុំអោយគល់ធុរិតទាំងនោះរលួយអាចបំផ្លាញដល់សរសៃស្ត័រនៅក្នុងផងធុរិតព្រោះធុរិតពុំមានគល់ឬសដូចបន្លែដ៏ទៃទៀតឡើយ ។ បន្ទាប់ពីនោះយើងអាចប្រមូលផលជារៀងរាល់ថ្ងៃជាបន្តបន្ទាប់ រយៈពេលប្រមូលផលធុរិតបានរហូតដល់ ៥-៦ ខែ ទើបអស់ ។ ទិន្នផលទទួលបានប្រមាណ ១-១,២គ. ក្រ. ផង ។

២.៤ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ធ្វើការជ្រើសរើស

- គួរតែជ្រើសរើសកសិករមកពីទីកន្លែងខុសៗគ្នា
- មានចិត្តនិងចំណាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងកិច្ចការងារអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងសហគមន៍
- អាចមានចំណេះមូលដ្ឋានអាននិងសរសេរបាន
- មានការទំនាក់ទំនងល្អ
- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ខ្លួនឯងក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ
- មានកាយសម្បទាគ្រាប់គ្រាន់

២.៥ ការវិនិយោគសេដ្ឋកិច្ច

ថ្លៃដើមថេរ (ចំណាយថេរ)

- ឆ្នាំងអូតូក្លាវម៉ាក PORTABLE PRESSURE STEAM STERILIZER ELECTROCLORIC TYPE
Type: YXQ.SG41.280
Pressure: 0.14 - 0.165 MPa តម្លៃ ៣០០០០៛
- ទូចំលង (បង្កាត់) ១ ទំហំ ប = ៧១ ស.ម x ទ = ៥០ ស.ម x កំពស់ = ៨០ ស.ម
តម្លៃ ១៦០០០៛
- ឆ្នាំងសម្ល២ តម្លៃ ២០០០៛
- ចង្កៀងអាស់កុល១តម្លៃ ៥០០៛
- ចង្កៀងប្រាស តម្លៃ ៤០០០៛
- ដបសូដា ឬដបស្រាសំប៉ែត ១ តម្លៃ ១០០៛
- កង្វារ ២, កំបិតពុះមេផ្សិត ២ និង តំបៀត ២ តម្លៃ ២០០០៛
- ប្រដាប់បាញ់អាស់កុល១ តម្លៃ ៣០០៛
- ជីឡូរ៉ាជ័រ១ តម្លៃ ៥០០៛
- ជ្រូញឈើ ១ តម្លៃ ១០០០៛
- កូនកាំបិតចិតបន្លែ ១ តម្លៃ ១២០០៛
- ស្រោមដៃក្រណាត់មួយគូរ តម្លៃ ១៥០០៛
- ស្បៃច្រោះ ១ ម៉ែត្រ តម្លៃ ១០០០៛
- ធុងសាំងសម្រាប់ចំហុយកំប៉ុស្តិ៍ ១ តម្លៃ ៧០០០៛
- រណារអាដែក ១ តម្លៃ ៧០០៛ ទាំងផ្លែ
- តង់ប្លាស្ទិច (តង់) ១ ទំហំ ៤ ម x ៨ ម តម្លៃ ៦០០០៛

ថ្លៃដើមអថេរ (ចំណាយអថេរ)

- សំឡីមួយដុំ តម្លៃ ៤០០០៛
- អាស់កុលមួយលីត្រ តម្លៃ ៤០០០៛
- កៅស៊ូកង ១គីឡូក្រាម តម្លៃ ៦០០០៛
- ថង់ប្លាស្ទិច ១គីឡូក្រាម តម្លៃ ១២០០០៛
- អាចម៍រណាមួយការ៉ុង (ទម្ងន់ ៤៥ គីឡូក្រាម) តម្លៃ ៤០០០៛
- កន្ទុកលេខមួយ ១គីឡូ តម្លៃ ៦០០៛
- កំបោររស់ ១គីឡូ ៥០០៛
- ទុយោជ័រ ៤ ម x ០.៣៧ ម តម្លៃ ៥០០៛

- គុយកូស ១ កំប៉ុង តម្លៃ ៤៥០០៛
- មេរៀនសារាយ/ចាហ្គយរូបត្រី ១ កញ្ចប់ តម្លៃ ៤៥០០៛
- ដំឡូងបារាំង ១ គីឡូក្រាម តម្លៃ ៥០០០៛
- ការ៉ុត ១ គីឡូក្រាម តម្លៃ ៤៥០០៛

ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចនៅលើកម្មវត្ថុផ្សេងៗនេះ ១២០ កញ្ចប់

ក. ថ្លៃដើម (ចំណាយ)

- ថង់ប្លាស្ទិក ១ គីឡូក្រាម តម្លៃ ១២០០០៛
- មេស្ត័រផ្សិត ១១ ដប x ១២០០៛ = ១៣២០០៛
- កៅស៊ូកង ០,៣ គ.ក្រ x ៩០០០៛ = ២៧០០៛
- ទុយោដ័រ (ដ្យាម៉ែត្រ ៣៨ ម.ម) ១ ម៉ែត្រ x ១៥០០៛ = ១៥០០៛
- អាចម៍រណា ៤ ការ៉ុង x ៤០០៛ = ១៦០០៛
- កន្ទក់លេខមួយ ៧ គីឡូក្រាម x ៦០០៛ = ៤២០០៛
- កំបោររស់ ១ គីឡូក្រាម x ៥០០៛ = ៥០០៛
- អុស ០,១ ស្លែ x ៣៥០០០៛ = ៣៥០០៛
- កំលាំងពលកម្ម ៤ ថ្ងៃ x ៥០០០៛ = ២០០០០៛

សរុប: ៦៩៩០០៛

ខ. ចំណូល

- ១២០ កញ្ចប់ x ១០០០៛ = ១២០០០០៛ ឬ
- ១២០ គីឡូក្រាមផលិតផលផ្សិត x ៤០០០៛ = ៤៨០០០០៛

គ. ចំណេញសុទ្ធ

ចំណូល — ថ្លៃដើមសរុប = ចំណេញ

- ១២០០០០៛ — ៦៩៩០០៛ = ៥០១០០៛ ឬ

ឃ. ចំណេញដុល

- ៤៨០០០០៛ — ៦៩៩០០៛ = ៤១០១០០៛

៣. វិធីសាស្ត្រផ្សព្វផ្សាយ

- កម្មវិធីសិក្សាគឺផ្អែកទៅលើការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែង
- ៣០% ទ្រឹស្តីនិង ៧០% ផ្ដោតទៅលើការអនុវត្តន៍
- ប្រធានបទនីមួយៗផ្អែកទៅលើរូបភាពនិងការបង្ហាញ
- រយៈពេលនៃការសិក្សាគឺអាស្រ័យទៅលើវដ្តជីវិតរបស់មីសេល្យូមផ្សិត
- វគ្គសិក្សាគឺមានរយៈពេលមួយថ្ងៃក្នុងរយៈពេលពីរសប្តាហ៍
- ប្រធានបទសម្រាប់វគ្គនីមួយៗគឺអាស្រ័យទៅលើតម្រូវការរបស់អ្នកចូលរួម
- អ្នកចូលរួមមិនគិតពីចំណេះដឹង បទពិសោធន៍ ភេទ អាយុ ឬទីកន្លែងឡើយ

ក. តារាងពេលវេលា

សកម្មភាព	ខែទី១				ខែទី២			
	សប្តាហ៍				សប្តាហ៍			
	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤
<p>សិក្សាទ្រឹស្តី:</p> <ul style="list-style-type: none"> -សារៈប្រយោជន៍នៃការផលិតមេស្ត័រផ្សិត -សំភារៈត្រូវការ -គ្រឿងផ្សំសម្រាប់ផលិតមេស្ត័រផ្សិត -របៀបផ្សំល្បាយសារាយដំឡូងបារាំងនិងកាតុត <p>អនុវត្តន៍:</p> <ul style="list-style-type: none"> -ការរៀបចំធ្វើធុកសំឡី -ការអនុវត្តធ្វើល្បាយដំឡូងបារាំង, កាតុតសម្រាប់បង្កាត់ -អនុវត្តន៍ចំហុយដបល្បាយសារាយ -កាត់ជាលិកាផ្សិតបញ្ចូលក្នុងដបល្បាយសារាយ(ជំនាន់ទី១) -ការកាត់សារាយបញ្ចូលក្នុងដបល្បាយសារាយ(ជំនាន់ទី២) 								
<p>សិក្សាទ្រឹស្តី</p> <ul style="list-style-type: none"> -របៀបស្នេហស្រូវសម្រាប់បញ្ចូលមីសេស្យូមផ្សិតអំបោះ -របៀបបន្តល្បាយសារាយបញ្ចូលស្រូវ(ជំនាន់ទី១) -របៀបបញ្ចូលស្រូវ(ជំនាន់ទី១)ទៅស្រូវ(ជំនាន់ទី២) -របៀបផ្សំកំប៉ុស្តិ៍សម្រាប់មេផ្សិតចំបើង -របៀបផ្សំកំប៉ុស្តិ៍សម្រាប់ផ្សិតអំបោះ <p>អនុវត្តន៍</p> <ul style="list-style-type: none"> -ការស្នេហស្រូវសម្រាប់បន្តសារាយនិងច្រកបញ្ចូលក្នុងដប -ការចំហុយដបស្រូវដោយឆ្នាំងអូតូក្លាវ -ការបញ្ចូលសារាយក្នុងស្រូវ(ជំនាន់ទី១) និង(ជំនាន់ទី២) -ការរៀបចំកំប៉ុស្តិ៍អាចម៍រណាដើមកៅស៊ូ(ផ្សិតអំបោះ) -ការរៀបចំកំប៉ុស្តិ៍អង្កាមនិងជញ្ជាំងស្រូវធ្វើកំប៉ុស្តិ៍ផ្សិតចំបើង 								
<p>សិក្សាទ្រឹស្តី</p> <ul style="list-style-type: none"> -របៀបច្រកកំប៉ុស្តិ៍បញ្ចូលក្នុងថង់ និង ចំហុយ -របៀបបញ្ចូលស្រូវផ្សិតក្នុងកំប៉ុស្តិ៍ 								

<ul style="list-style-type: none"> - ការថែរក្សាទុកដាក់ និង ការស្រោចទឹក ការអនុវត្តន៍ - ការច្រកកំប៉ុស្តិ៍អាចម៍រណាដើមកៅស៊ូ - ការច្រកកំប៉ុស្តិ៍អង្កាម និង ជញ្ជាំង - ការចំហុយកំប៉ុស្តិ៍ - ការបញ្ជូលស្ត្រីរក្សាក្នុងថង់កំប៉ុស្តិ៍ 								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

ខ. កម្មវិធីសិក្សា

ចំនួនថ្ងៃ	ប្រធានបទ	អ្នកទទួលខុសត្រូវ
ថ្ងៃទី១	ជួបជុំសិក្ខាកាមនិងចែកឯកសារ	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	សារៈប្រយោជន៍នៃការផលិតមេស្ត័រផ្សិត	SMS
	សំភារៈត្រូវការ	SMS
	គ្រឿងផ្សំសម្រាប់ផលិតមេស្ត័រផ្សិត	SMS
	របៀបផ្សំឈ្មាយសារាយដំឡូងបារាំងនិងកាវ៉ុត	SMS
	ការរៀបចំធ្វើឆ្កុកសំឡី	SMS
	ការអនុវត្តធ្វើឈ្មាយដំឡូងបារាំង, កាវ៉ុតសម្រាប់បង្កាត់	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	អនុវត្តន៍ចំហុយដបឈ្មាយសារាយ	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	កាត់ជាលិកាផ្សិតបញ្ចូលក្នុងដបឈ្មាយសារាយ(ជំនាន់ទី១)	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការកាត់សារាយបញ្ចូលក្នុងដបឈ្មាយសារាយ(ជំនាន់ទី២)	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
ថ្ងៃទី២	របៀបស្ទោរស្រូវសម្រាប់បញ្ចូលមីសេលូមផ្សិតអំបោះ	SMS
	របៀបបន្តឈ្មាយសារាយបញ្ចូលស្រូវ(ជំនាន់ទី១)	SMS
	របៀបបញ្ចូលស្រូវ(ជំនាន់ទី១)ទៅស្រូវ(ជំនាន់ទី២)	SMS
	របៀបផ្សំកំប៉ុស្តិ៍សម្រាប់មេផ្សិតចំបើង	SMS
	របៀបផ្សំកំប៉ុស្តិ៍សម្រាប់ផ្សិតអំបោះ	SMS
	ការស្ទោរស្រូវសម្រាប់បន្តសារាយនិងច្រកបញ្ចូលក្នុងដប	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការចំហុយដបស្រូវដោយឆ្នាំងអូតូក្លាវ	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការបញ្ចូលសារាយក្នុងស្រូវ(ជំនាន់ទី១) និង(ជំនាន់ទី២)	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការរៀបចំកំប៉ុស្តិ៍អាចម៍រណាដើមកៅស៊ូ (ផ្សិតអំបោះ)	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការរៀបចំកំប៉ុស្តិ៍អង្កាមនិងជញ្ជាំងស្រូវធ្វើកំប៉ុស្តិ៍ផ្សិតចំបើង	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍

ថ្ងៃទី៣	របៀបប្រកបកម្មបុគ្គលក្នុងក្រុម និង ចំហុយ	SMS
	របៀបបញ្ជូនស្តីវឌ្ឍនភាពក្នុងកម្មវិធី	SMS
	ការចែករំលែក, ការស្រាវជ្រាវនិងការប្រមូលផល	SMS
	ការប្រកបកម្មអាចម៍រណាដើមកៅស៊ូ	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការប្រកបកម្មអង្គុយ និង ជញ្ជាំង	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការចំហុយកម្មវិធី	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍
	ការបញ្ជូនស្តីវឌ្ឍនភាពក្នុងកម្មវិធី	SMS និង អ្នកសម្របសម្រួលអនុវត្តន៍

គ. តម្លៃប៉ាន់ប្រមាណតម្រូវការសំភារៈបណ្តុះបណ្តាល

ល.រ	បរិយាយ	ឯកតា	តម្លៃ		
			បរិមាណ	តម្លៃរាយ	តម្លៃសរុប
១	អាចម៍រណាដើមកៅស៊ូ	ការ៉ុង	១២	៤០០០	៤៨០០០០
២	ថង់ប្លាស្ទិក	គ.ក្រ	៥	១២០០០	៦០០០០
៣	កន្ទក់	គ.ក្រ	៣០	៦៥០	១៩៥០០
៤	កំបោរស	គ.ក្រ	១២	៥០០	៦០០០
៥	កៅស៊ូកង	គ.ក្រ	០,៦	៩០០០	៥៤០០
៦	សំពត់កៅស៊ូតង់	តង់	៣	៦០០០០	១៨០០០០
៧	ទុយោជីវទំហំ ៣៨មម	ដើម	២	៦០០០	១២០០០
៨	ឧសដុត	ស្ទែរ	០,៣	៣៥០០០	១០៥០០
៩	សំពត់កៅស៊ូប្លាស្ទិក	គ.ក្រ	៣	៨០០០	២៤០០០
	សរុប				៣៦៥៤០០

៣.១ ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការផលិតមេដូស្ត្រី

ផលិតផលបណ្តុះមេដូស្ត្រី គឺជាប្រភេទការងារមួយដែលត្រូវបានចាត់ទុកថា កសិកម្មភូមិដ្ឋាន ហើយការងារនេះមិនតម្រូវអោយធ្វើការនៅក្នុងផ្ទះឡើយ ។ ស្ត្រីភាគច្រើនដែលជាធម្មតា ចំណាយពេលវេលាធ្វើការងារនៅផ្ទះច្រើន នឹងមានសារប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើនពីផលិតផលនេះ ព្រោះថាផលិតផលនេះតម្រូវអោយធ្វើការអនុវត្តនៅផ្ទះ ។

ការផលិតមេដូស្ត្រីគឺជាទូទៅ វាជាយុទ្ធសាស្ត្រដ៏ល្អមួយសម្រាប់ស្ត្រី ដើម្បីរកប្រភពប្រាក់ចំណូលបន្ថែមសម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ ដែលការងារនេះអាចផ្តល់ផ្តោតដោយកំរិតថវិកាទាប បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការផលិត ផលិតផលអាហារ ផ្សេងៗ ។

ជាធម្មតាស្ត្រីអាចគួបផ្សំពេលវេលារបស់ការងារនៅផ្ទះជាមួយនឹងការផលិតនេះ ។ ហើយវាជាមធ្យោបាយដ៏ល្អ មួយសម្រាប់ស្ត្រី ដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលបន្ថែមសម្រាប់គ្រួសារ ។ លើសពីនេះទៅទៀត វាជាការអនុវត្តន៍ដ៏ប្រសើរ បំផុតសម្រាប់ផ្តល់នូវការធានា អោយបាននូវសន្តិសុខស្បៀងសម្រាប់ពួកគេ និង គ្រួសាររបស់ពួកគេ ដែលធ្លាប់មានការ ប៉ះពាល់អត្ថប្រយោជន៍លើអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់កូនចៅនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារ ដែលមានប្រាក់កំរៃ ចំណូលទាប ។ នេះអាចបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់ថា ផលិតផលមេឡូតអាចបង្កើនអោយស្ត្រីអាចរួមចំណែក ឧបត្ថម្ភក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេដែលជា ការបង្ហាញអោយឃើញពីសេដ្ឋកិច្ចសង្គមគ្រួសាររបស់ពួកគេ ។ វាជាគុណធម៌ ប្រសើរបំផុតក្នុងការផ្តល់អោយស្ត្រី នូវសមត្ថភាពផ្នែកផលិតផលនេះ ហើយក៏ជាយុទ្ធសាស្ត្រយ៉ាងសំខាន់ ដើម្បីលើកដំកើងស្ត្រីនៅក្នុងសង្គម ។

ដូចបានដឹងហើយថា ផលិតផលបណ្តុះមេឡូត មានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបង្កើនប្រាក់ចំណូលនៅក្រុមគ្រួសារ ក៏ដូចជាការផ្គត់ផ្គង់អាហារូបត្ថម្ភ ដល់ក្រុមគ្រួសារ និង សម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រដើម្បីអាចរឹងផ្អែកជាមូលដ្ឋាន ។ ផលិតផលនេះផងដែរ វាអាចសន្សំនូវថវិកា ដែលធ្លាប់តែចាយលើការទិញម្ហូបអាហារ ដូចជាថវិកាដែលប្រើប្រាស់ សម្រាប់តម្រូវការក្នុងគ្រួសារ ពិសេសនោះគឺនៅក្នុងចំណោម ឈ្នួលកំលាំងពលកម្មដែលទំនងនឹងមានទ្រង់ទ្រាយ ចំណាយក្នុងក្រុមគ្រួសារធំ ដូចជាការចាយលើឈ្នួលសាលារៀន និង ការចាយវាយដទៃទៀត ។ ដូច្នេះ សម្រាប់ក្រុមគ្រួសារក្រីក្រអាចនឹងសន្សំបានយ៉ាងប្រសើរ នូវសាច់ប្រាក់ចំណូលប្រចាំក្នុងគ្រួសារក្រោយពីទូទាត់ចំណាយ ។

លើពីនេះទៅទៀត ផលិតផលមេឡូត គឺជាសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមមួយក្នុងន័យជាការងារមួយក្នុងសង្គម ។ ការងារនេះអាចកាត់បន្ថយការចំណាយពេលវេលារបស់ស្ត្រីក្នុងការទៅប្រមូលម្ហូបអាហារ ពីក្នុងព្រៃហើយ ក៏ជួយផងដែរ ក្នុងការកាត់បន្ថយ ផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានធម្មជាតិ ។

លក្ខណៈរួញខ្លីនៃឱកាសការងារនៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ គឺភាគច្រើនមានចំពោះស្ត្រី ព្រោះមិនអាចឈានទៅដល់ដោយពួកគេខ្លះនូវសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែង, ជំនាញ និង ព័ត៌មាន ។ លក្ខណៈនេះវាទាក់ទងទៅនឹង ការស្និទ្ធស្នាលនូវអតិផរណាផ្សេងៗក្នុងគ្រួសារ ហើយអាចឆ្លើយតបទៅនឹងការបរាជ័យពីការងារខាងក្រៅ ដើម្បីទទួលបាននូវកំរិតជីវភាពសមល្មមសម្រាប់ក្រុមគ្រួសាររបស់ស្ត្រី និងអាចរួចផុតពីខាងក្រៅ ដូចជា ដុតធុង ធ្វើឥដ្ឋ បរបាញ់ ការលក់ដូរតាមផ្លូវដែលត្រូវបានគេយល់ថា ជាការងារដែលអាចប៉ះពាល់ដល់តួនាទីក្នុងគ្រួសារ ។

ការងារផលិតមេឡូត ស្ត្រីអាចអនុវត្តរួមផ្សំជាមួយតួនាទីការងារក្នុងផ្ទះ ក៏ដូចជាការងាររកស៊ីដែរ ហើយអាចលើកដំកើងស្ត្រីនៅក្នុងសង្គម និង សេដ្ឋកិច្ច ។

ភាពទំនាក់ទំនងទៅនឹងផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ផលិតមេឡូតមិនបង្កើតកាកសំណល់ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានឡើយ តាមរយៈនៃដំណើរការនៃសំភារៈផលិតកម្មដែលបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលិតមេឡូតគឺត្រូវបានប្រើអស់ដូចជា ដំឡូងបារាំង មើមកាវ៉ុត អង្កាម ចំបើង កន្ទក់ ។ល។ ក៏ប៉ុន្តែចំពោះផលិតកម្មផ្សិតវិញ គឺក្នុងខណៈដែលចំលងពីមេឡូត

ទៅកំប៉ុស្តិ៍ ដែលផ្សំឡើងពីអាចម៍រណារ ឬចំបើង ប្រាំមួយខែក្រោយមកត្រូវយកថង់ប្លាស្ទិកកំប៉ុស្តិ៍ចេញពីក្នុងរោងឡើង
ពីព្រោះកំរិតនៃដំណុះរបស់ឡើងទាប។ គេអាចចាក់យកថង់ប្លាស្ទិកដែលបានច្រកអាចម៍រណារ ឬចំបើងចេញហើយដឹកកប់ ឯ
អាចម៍រណារ ឬចំបើងអាចយកវាទៅលាយជាមួយលាមកមាស់ ឬលាមកគោធ្វើជាជីធម្មជាតិសម្រាប់ច្បារដំណាំជិតផ្ទះ។ ចំ
ណែកឯកងជ័រអាចប្រមូល សម្រាប់ទុកប្រើបានច្រើនដងនៅក្នុងផលិតកម្មបន្តទៀត ។

ឯកសារយោង

- ការដាំដុះឡើង (ការិយាល័យប្រចាំតំបន់ អាស៊ី-ប៉ាស៊ីហ្វិក ទីក្រុងបាងកក ឆ្នាំ ១៩៨៣)
- Peace Corps (បច្ចេកទេសសមស្របសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍)
- មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលកសិកម្ម ការិយាល័យផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មខេត្តបាត់ដំបង ឆ្នាំ ២០០៦
- មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈព្រៃកូនខ្នាខេត្តបាត់ដំបង

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទំនាក់ទំនង៖
 នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
 # ២០០ វិថីព្រះនរោត្តម ភ្នំពេញ
 ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 ទូរស័ព្ទ៖ ០១២ ៨៣៣ ៧៧៧ ឬ ០១២ ៨២៦ ៦១៧
 ទូរសារ៖ ៨៥៥ ២៣ ២១០ ៩៤៨ ឬ ៨៥៥ ២៣ ២១៣ ០១១
 អ៊ីម៉ែល៖ kunso@camnet.com.kh ឬ mak_soemun@camnet.com.kh